

Natuur 2.0: geef je bloot

Lotte Fleskens

Iedere dag worden we weer overspoeld met wat er allemaal in de wereld gebeurt. Via allerlei kanalen zijn we in staat om van minuut tot minuut te volgen wat er verderop gaande is. De mediarevolutie grijpt razend snel om zich heen. Via *Twitter* en *Internet* maken we voor het eerst bijna *life* mee hoe een revolutie ontstaat én hoe deze, via diezelfde media, razendsnel om zich heen grijpt. We communiceren met elkaar via *Hyves* en *Facebook*.

Dit fenomeen, *social media*, heeft zich de laatste tijd enorm ontwikkeld en wordt op alle vlakken ingezet. De etiketten zijn nog in ontwikkeling of de eerste *twitter*-schandalen hebben zich al voorgedaan.

Wat maakt het verschijnsel nou zo interessant? Willen we gewoon op de hoogte blijven van wat er om ons heen gebeurt? Het gras is immers groener bij de burens. Of zijn we sociaal zo onhandig geworden, dat het praten met iemand anders nou eenmaal prettiger voelt via een tekstberichtje?

Tijdens een actieve fietsvakantie kom ik er achter wat nou de sociale kant is aan deze nieuwe media *hype*. Met een groepje van in totaal tien mensen, zeven ouderwetse - waar ik er één van ben - en drie, ik noem ze maar even de nieuwe sociale soort (*Homo sapiens socialis*). Halverwege de vakantie realiseer ik me dat ik twee medefietsers nog helemaal niet gesproken heb. Althans, geen conversatie die verder ging dan: "Goeie morgen" of "Lekker gefietst?" Tijdens de lunches in het veld leek het mij of ze niet eens in de gaten hadden in wat voor een prachtig landschap ze zich bevonden. Alle aandacht ging uit naar dat ene apparaatje waarmee ze in verbinding staan met de rest van de wereld.

Dat ze niets van het landschap mee hadden gekregen, was niet helemaal het geval. Dé ontdekking van die dag waren namelijk de verschillende functies van de fotocamera op de *smartphone*. En om al die functies goed uit te proberen hadden ze toch verschillende plaatjes van het landschap geschoten. En, hoezo niet communicatief? Heel het thuisfront wist al hoeveel kilometers we erop hadden zitten en wat we 's avonds hadden gegeten.

Nog regelmatig merk ik dat ik nog lang niet *up to date* ben. De eerste *aps* (applicaties voor op de smarttoestellen) om mensen naar buiten te lokken zijn al te downloaden. Hiermee zie je in één handomdraai de dichtstbijzijnde natuurgebieden en wat er te beleven valt op het scherm van je toestel. Een leuke *tool*, maar ik vraag me af of dit wel spannend genoeg is.

Ik zat meer te denken aan “*Natuur 2.0*, nu te volgen op *Twitter*”. Of misschien “Heb jij de *Veluwe* al in je *facebook*-vriendenlijst staan?” De nieuwe sociale mens wil immers van alles op de hoogte blijven.

Werken de ouderwetse natuurwerkdagen nog wel? Tegenwoordig zien we onszelf niet meer als een ordinaire donateur, die op een passieve manier zijn geld overmaakt naar een terreinbeherende organisatie. We willen anders, we willen meer. Anno 2011 spreken we van *V.I.P.* of nog beter *V.I.F. (Very Important Follower)* van het stukje bijzondere natuur bij jou in de buurt, natuur die je raakt. Neem bijvoorbeeld het Groene Woud. Als *V.I.F.* blijf je op de hoogte van de gebeurtenissen in het Woud. Het idee is dat je betrokken bent en een bedrage levert aan de aanleg van landschapselementen in jouw Groene Woud.

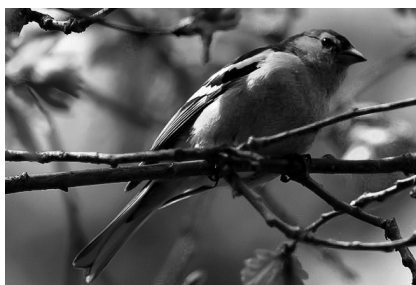
Als we eenmaal gestrikt zijn als *V.I.F.* willen we ook geprikkeld blijven. Hier volgt een goed recept voor degene die een Natura 2000-account wil promoten. De 2.0 generatie geeft zichzelf bloot in ultrakorte berichtjes en lijkt geen geheimen meer te hebben voor een ander. Toch is het voornamelijk non-informatie die we te lezen krijgen. Hapklare brokken voor de *zap*-generatie.

Zorg voor een scheutje aaibaarheid. Het voorjaar is een moment van vertedering van de natuur. Een nieuwe start en lieve schattige jonge dieren die voor het eerst de wereld zien.

Daarnaast krijgt het gerecht zijn pittige *bite* door er een snuffe spanning en sensatie door heen te roeren. Niet zo moeilijk voor de natuur. Het leven is hard daarbuiten; het is eten of gegeten worden. De schattige jonge vosjes krijgen ook honger en een sluipwesplarve martelt zijn gastheer. *Shocking* en *killing* doen het goed bij de volgers.

En dan nog een mespuntje roddel en achterklap: dat koekoeksjong lijkt helemaal niet op zijn ouders. Beste volgers: smullen maar!

Ondertussen draait de wereld door en verandert iedere dag. Dit is voor mij al spannend genoeg. Ik geniet regelmatig van de natuur en weet dat ze zich al behoorlijk bloot geeft en kwetsbaar is. Daar heb je geen nieuwe media voor nodig. Ik luister gewoon naar de eerste vinkenslag die na een lange winter weer te horen is buiten. Ook de natuur Twitert er op los...

Afbeelding 1. Vink (foto: Tim Raats).
